

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLXXXI. Differentia 1. Iure Canonico sola fama sufficit, ut
excommunicatum vitare teneamur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

five peccatum. c. Non est obligatorium.
De Reg. Iur. in 6. v. Gloss. Molin. Disp. 271.
Loff c. 18. Dub. 4. n. 24. Andr. de Vaulx.
l. 1 Parat. c. 43. §. 2. Silu. v. arbiter. n. 6.

Armillæ eod. n. 8. ubi cum aliis notat, contra sententiam arbitri iniustam, reductioni locum esse, ut viri boni prudentia & decisione vulnus sanetur.

TITVLVS XII.

De Testibus.

TESTES alii sunt integri, idonei, omni exceptione maiores. l. Optimam. c. De contrah. & committent. stipul. Alii suspecti, & minus idonei. Glossa in l. 2. §. Idem labeo. ff. De aqua plu. arcen. Ex his rursus aliqui vocantur viles, redempti, corrupti, mercenarii, falsi, singulares, domestici, varij, contrarii, vacillantes, intestabiles.

CLXXXI.

DIFFERENTIA. I.

Iure Canonico sola fama sufficit, ut excommunicatum vitare teneamur. c. Cum desideres. 15. De sent. excomm. Iure civili autem fama non facit plenam probationem. l. De minore. §. tormenta. ff. De quest. Bartol. 30. Io. Bapt. à S. Blasio 50.

ET sua famæ vox est accusando, & defendendo. Multis exitio, quibusdam salutis fuit. Loquax rana abditissimos recessus subit, occultissima pandit. Ut non sufficiat ad condemnationem, reos tamen facit. Certè ut excommunicati consortium evitemus, sufficere docet. c. Cum desideres. De sent. excomm. & Clement. III. ubi decretum extat. Si publica fama est, aliquem verberasse clericum, nec Episcopus, nec alius illi communicare debet, nisi ad arbitrium Episcopi se de hoc purgaverit, vel ad cautelam absolutionis beneficium consequatur. ubi Glossa. si fama est, aliquem esse excommunicatum, vitari debet: atque ita famæ facit probationem: & fama imper-

die matrimonium contrahendum. c. Super eo. De consangu. & affin. Item propter delicti gravitatem infamatus à beneficio quoque, necdum ab officio suspendi potest, donec se Canonicè purgaverit. Tiracquel. De pœna temporali Causa 49. Menoch. De arb. Casu 89. n. 87. & seq. Et qui recusat se purgare de hæresi, officio & beneficio debet privari. Sancterell. in Tract. De hæresi. 41. n. 9. V. Barbos. in c. Inter sollicitudines. De purgat. Canon. Farinac. cum alijs multis l. 1. Praxis Crimini.

Q. 47. n. 3.

11. His tamen minime obstantibus sciendum est, solam famam non sufficere ad condemnationem. c. Tua nos. De cohab. cler. Testibus enim, non testimoniis credendum est. Gloss. ibidem. ff. De test. l. 3. §. Item Divus. c. si testes 4. Q. 3. Auth. De instr. caus. Coll. 6. Et qui in purgatione deficit, non verè, sed præsumptivè censetur reus. Neq; juris canonici mens est famam in omni casu plenam probationem facere, sed in ijs tantum, quæ in jure exprimentur, & periculum animæ videntur minari. Addunt aliqui, quæ difficilis probationis sunt defectu meliorum Decius in c. 1. De appell. n. 13.

Nec multum ab his dissentire leges videntur. Bartolus enim cum alijs multis in l. citatâ. De minore. & docet famam cum uno teste plenam probationem facere in civilibus, non in criminalibus. Quædam esse tamen, in quibus sufficit famam esse, licet in veritate non sit, & tunc sufficere probationem famæ, ut l.

Barbarius. ff. De off. pras. Aliquando autem requiritur probatio veritatis, quod ita fit, & tunc quando ipsa fama, seu communis opinio facit, & inducit veritatem: sufficit probatio famæ: quando autem non inducit veritatem, tunc si fama probetur solum ex voce populi, non probatâ aliquâ præsumptione, ex qua populi vox originem trahat, fama non probat, sed est vana multitudinis credulitas. Meminerit ergo Iudex cum tribunali sedet, & de fama inquirat. Testis enim famam probaturus dicere debet, maiorem populi partem ita sentire, sed; audivisse maiorem populi partem id loqui: aliàs non erit probata fama. Si solum dicas quod est publica vox, & fama, non probat, quia non reddit causam per aliquid, quod percipiatur sensu. Non enim dicit se audivisse à maiori parte populi, sed solummodo, quod hoc dicitur. Dicere igitur debet, audivi publicè dici à maiori parte hominū huius civitatis. Ita ferè Bartol. à Comitolo laudatus l. 1. Q. 127. n. 3. §. idè. V. Silvestr. in V. Fama n. 2. Canis. in Sum. l. 4. tit. 13. §. Soler etiam Avila de Censur. Par. 7. Diss. 10. Dub. 5. Navar l. 5. Consil. 21. & Manual. c. 25. n. 73. Less. c. 11. Dub. 13. n. 74.

* * *